

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010768
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614010768.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti obžalovanému S. K. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/31/2014 zo dňa 27. 5. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 18. januára 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. K..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 2T/31/2014 zo dňa 27. 5. 2015 uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

od polovice mesiaca november 2013 do 16. júna 2014 v Spišskej Novej Vsi na Štefánikovom námestí, pred budovou pošty, pod hrozbou fyzického násillia - bitky v ôsmich prípadoch spoločne nútili poškodeného I. D., aby im proti svojej vôli z vyplácaného dôchodku vydával sumy po 20 € a v jednom prípade 30 €, čo poškodený zo strachu z vyhrážok o svoje zdravie vykonával okolo šestnásteho dňa v každom mesiaci, pričom poškodený I.I im takto vydal celkom sumu 170 €.

Súd mu za to uložil podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 5 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktorú podrobne písomne odôvodnil.

Podľa jeho názoru okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne a len v jeho neprospech. Obžalovaný má zato, že bol odsúdený za zločin, ktorý nespáchal. Podľa jeho názoru z dokazovania vyplynulo, že bol v kontakte s poškodeným a to preto, že poškodenému zabezpečoval jedlo a ten mu za to platil. To, že platil poškodenému za jedlo a že sa mu nevyhrážal potvrdila svedkyňa H. ktorá uviedla, že vyplatila nejakým dvom osobám 20 € za to, že poškodený im bol dlžný a taktiež mala vedomosť o tom, že do útulku nosieval poškodenému jedlo.

Nie je pravdou, že by nútil poškodeného, aby proti svojej vôli z vyplácaného dôchodku mu vydával sumu 20 € a v jednom prípade 30 € a vyhrážal sa mu zbitím, ak tak neurobí.

Ďalej poukázal na tvrdenia poškodeného, „urobené v prípravnom konaní“, ktoré podľa jeho názoru sú rozporné a výpoveď poškodeného je nevierohodná, pretože on skutok nespáchal.

Nesúhlasí s odôvodnením súdu v celom rozsahu, ani s jeho vysporiadaním sa s námietkou vo vzťahu k výpovedi poškodeného I. D. zo dňa 16. 6. 2014, nakoľko odôvodnenie považuje za zmätočné.

Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí obhajca poukázal na osobnú obhajobu obžalovaného, aj na skutočnosť, že obžalovaný aj keď bol za takú trestnú činnosť už v minulosti odsúdený, automaticky to neznamená, že teraz posudzovaný skutok mal spáchať tak, ako bol zaň uznaný vinným.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože považoval rozsudok vo všetkých jeho výrokoch za zákonný.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a veľmi podrobne rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k rozhodnutiu o vine a uloženom treste u obžalovaného.

Záveru okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich podrobné odôvodnenie čo do výroku o vine a aj treste si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie v rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu poukazuje.

K tomuto ďalej krajský súd dodáva :

Okresný súd vzhľadom na skutočnosť, že poškodený I. D. pred výsluchom v konaní zomrel, za splnenia zákonných podmienok podľa § 236 ods. 3 písm. a/ Tr. por. prečítal jeho výpovede z prípravného konania a z výpovedi zo dňa 16. 4. 2014, ako aj zo dňa 4. 7. 2014 a 19. 8. 2014 vyplýva, ako to podrobne rozviedol okresný súd, že poškodený platil po 20 € a to obžalovanému S. K. a aj už odsúdenému K. Y., pretože obžalovaný K. aj s už odsúdeným K. Y. ho čakali pri pošte, pričom bitkou sa mu vyhrážali každý mesiac a on im platil preto, lebo mal strach. (V podrobnostiach krajský súd poukazuje na podrobné a vyčerpávajúce zdôvodnenie výpovedí poškodeného v napadnutom rozsudku).

K tomuto usvedčujúcemu dôkazu, z ktorého vychádzal okresný súd, krajský súd na základe vznesenej námietky zo strany obžalovaného v podanom odvolaní uvádza a konštatuje, že tento usvedčujúci dôkaz a to výpoveď poškodeného I. D. v konaní pred súdom, keď súd prečítal výpoveď poškodeného podľa § 236 ods. 3 písm. a/ Tr. por. je zákonným dôkazom. Ako zistil krajský súd, okresný súd veľmi podrobne v napadnutom rozsudku zdôvodnil zákonnosť tohto dôkazu a poukázal nato, že výsluch poškodeného aj po vznesení obvinenia bol zopakovaný so zachovaním práva na obhajobu obžalovaného v zmysle § 213 Tr. por. a výsluchu sa zúčastnil aj obhajca obžalovaného. Z týchto preukázaných skutočností krajský súd preto neakceptoval obhajobnú námietku obžalovaného, že prečítaná výpoveď poškodeného z prípravného konania nebola vykonaná zákonným spôsobom, práve naopak, aj krajský súd postup okresného súdu pri prečítaní výpovede poškodeného z prípravného konania považuje v celom rozsahu za lege artis.

Pri takomto vyhodnotení zákonnosti výpovedí poškodeného aj krajský súd považoval výpoveď poškodeného za usvedčujúcu, pretože výpovede poškodeného v konaní neboli ničím spochybnené a boli v súlade s vykonanými ďalšími dôkazmi, ktoré jednotlivo, aj vo svojom súhrne vytvárajú jednotu o okolnostiach spáchaného skutku, pre ktorý bol obžalovaný S. K. uznaný vinným.

Tu krajský súd poukazuje na výpovede svedkov N. M., I. S., ako aj na vykonané znalecké dokazovanie, na zápisnice o vydanie veci zo dňa 16. 6. 2014 a vyjadrenie Sociálnej poisťovne.

Z týchto vykonaných dôkazov, na ktoré krajský súd stručne poukázal (v podrobnostiach poukazuje na podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie vykonaných dôkazov v napadnutom rozsudku), aj krajský súd vyhodnotil výpoveď poškodeného ako vierohodnú a ani krajský súd nemal pochybnosti o konaní obžalovaného tak, ako to konkrétne uviedol okresný súd v skutku, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným.

Záver okresného súdu o vine obžalovaného S. K. zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve s už odsúdeným K. Y. je aj podľa názoru krajského súdu v úplnej zhode s vykonaným dokazovaním, pretože obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba konala v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zák. za účelom porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu slobodného rozhodovania sa občana. In concreto obžalovaný v priamom úmysle spoločne s už odsúdeným pod hrozbou bitky v ôsmich prípadoch nútil poškodeného I. D., aby im proti svojej vôli z nízkeho dôchodku vyplácal sumu 20 € a v jednom prípade 30 €, čo poškodený zo strachu z vyhrážok o svoje zdravie vykonával a to v podstate po tom, ako preberal dôchodok.

Okresný súd uložil obžalovanému S. K. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a uložený trest veľmi podrobne a zákonným spôsobom v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Krajský súd zistil, že pri ukladaní trestu sa okresný súd dôsledne riadil podmienkami ukladania a účelu trestu v zmysle ustanovenia § 31 a § 34 Tr. zák., ktoré v napadnutom rozsudku podrobne citoval.

U obžalovaného S. K. ďalej zákonným spôsobom prihliadal v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zákonne rozhodol, keď nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a na druhej strane keď zistil podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený a to Okresným súdom Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/26/2012.

Aj krajský súd konštatuje, že obžalovaný sa opätovne dopustil zločinu a to vo vzťahu k odsúdeniu v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/26/2012 a tak okresný súd správne postupoval podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., keď zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (2 až 6 rokov) o jednu polovicu a uložil tak trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 5 Tr. zák.

Okresný súd prihliadol na to, že obžalovaný sa dopustil rovnakej trestnej činnosti ako v konaní 3T/26/2012, kde bol uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov.

Uložený trest vo výmere štyroch rokov na dolnej hranici trestnej sadzby je tak podľa názoru krajského súdu zákonný a splní účel sledovaný Trestným zákonom v rámci generálnej, ako aj individuálnej prevencie.

Obžalovaný S. K. v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, preto výrok okresného súdu o zaradení obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je taktiež v súlade so zákonom.

Výrok o náhrade škody okresný súd taktiež podrobne zdôvodnil a ani v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenia a v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie tohto výroku v napadnutom rozsudku.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.